

ஐந்திணை எழுபது

##1

அவரை பொருந்திய பைங்-குரல் ஏனல்
கவரி மட-மா கடுஉம் படர் சாரல்
கானக-நாட வயங்கிழை-க்கு
யான்-இடை-நின்ற-புணை

##2

கொல்லை ப் புனத்த அகில் சுமந்து கல் பாய்ந்து
வானின் அருவி ததும்ப கவினிய
நாடன் நயம்-உடையன் என்பதனால் நீப்பினும்
வாடல் மறந்தன தோள்

##3

இலை அடர் தண்-குளவி வேய்ந்த பொதும்பு-இல்
குலை-உடை-க்-காந்தள் இன-வண்டு இமிரும்
வரையக-நாடன்-உம் வந்தான் மற்று அன்னை
அலையும்-அலை போயிற்று இன்று

##4

மன்ற-ப்-பலவு-இன் சுளை விளை தீம்-பழம்
உண்டு உவந்து மந்தி முலை வருட கன்று அமர்ந்து
ஆ-மா சுரக்கும் அணி-மலை-நாடன்-ஐ
யாம்-ஆ-ப்-பிரிவது-இலம்

##5

சான்றவர் கேண்மை சிதைவு-இன்று-ஆய் ஊன்றி
வலி-ஆகி பின்னும் பயக்கும் மெலிவு இல்
கயம் திகழ் சோலை-மலை-நாடன் கேண்மை
நயம் திகழும் என்னும் என்-நெஞ்சு

##6

பொன்-இணர்-வேங்கை கமழும் நளிர்-சோலை
நல்-மலை-ஓட மறவல் வயங்கிழை-க்கு
நின்-அலது-இல்லை-ஆல் ஈயாய்-ஓ கண்ணோட்டத்து
இன்-உயிர் தாங்கும் மருந்து

##7

காய்ந்தீயல் அன்னை இவள்-ஓ-தவறு-இலள்
ஓங்கிய செந்-நீர் இழிதரும் கான்-யாற்றுள்
தேம் கலந்து வந்த அருவி குடைந்து ஆட
தாம் சிவப்பு உற்றன கண்

##8

வெறி கமழ் தண்-சுனை தெண்-நீர் துளும்ப
கறி வளர் தேமா-நறுங்-கனி வீழும்
வெறி கமழ் தண்-சோலை-நாட ஒன்று-உண்டு-ஓ
அறிவு-இன்-கண் நின்ற மடம்

##9

மன்ற-த்-துறுகல் கருங்-கண் முசு உகளும்
குன்றக-நாடன் தெளித்த தெளிவு-இன்-ஐ
நன்று என்று தேறி த் தெளிந்தேன் தலை-அளி-
ஒன்று மற்று-ஒன்று-உம்-அனைத்து

##10

பிரைசம் கொள வீழ்ந்த தீம்-தேன்-இறாஅல்
மரை-ஆன்-குழவி குளம்பு-இன் துகைக்கும்
வரையக-நாட வரையாய் வரின் எம்-
நிரைதொடி வாழ்தல்-இலள

##11

கேழல் உழுத கரி-புன-க்-கொல்லை-உள்
வாழை முது-காய் கடுவன் புதைத்து அயரும்

தாழ்-அருவி-நாடன் தெளி-கொடுத்தான் என்-தோழி
நேர்-வளை நெஞ்சு ஊன்று கோல்

##12

பெருங்-கை-இருங்-களிறு ஐவனம் மாந்தி
கருங்-கால் மராம் பொழில் பாசடை த் துஞ்சும்
சுரும்பு இமிர் சோலை மலை-நாடன் கேண்மை
பொருந்தினார்-க்கு ஏமாப்பு உடைத்து

##13

வார்-குரல்-ஏனல் வளை-வாய்-க்-கிளி கவரும்
நீர்-ஆல் தெளி திகழ் காண்-நாடன் கேண்மை-ஏ
ஆர்வத்தின்-ஆர-முயங்கினேன் வேலன்-உம்
ஈர-வலித்தான் மறி

##14

குறை-ஒன்று உடையேன்-மன் தோழி நிறை-இல்லா
மன்னுயிர்-க்கு ஏமம்-செயல்-வேண்டும் இன்னே
அரா வழங்கு நீள்-சோலை-நாடன்-ஐ நம்-இல்
இரா வாரல் என்பது உரை

##15

செங்-கதிர்-ச்-செல்வன் சினம் கரந்த-போழ்து-இன்-ஆல்
பைங்-கொடி-முல்லை மணம் கமழ வண்டு இமிர
கார்-ஓடு அலமரும் கார்-வானம் காண்-தொறும்
நீர்-ஓடு அலமரும் கண்

##16

தட-மென்-பணை-த்-தோளி நீத்தார்-ஓ வாரார்
மட-னடை-மஞ்சை அகவ கடல் முகந்து
மின்-ஓடு வந்தது எழில் வானம் வந்து என்னை
என்-ஆதி என்பார்-உம் இல்

##17

தண்-நறுங்-கோடல் துடுப்பு எடுப்ப கார்-எதிரி
விண்-உயர்-வானத்து உரும் உரற்ற திண்ணிதின்
புல்லுநர்-இல்லார் நடுங்க சிறு-மாலே
கொல்லுநர் போல வரும்

##18

கதழ் உறை வானம் சிதற இதழகத்து த்
தாது இணர் க் கொன்றை எரி வளர்ப்ப பாஅய்
இடிப்பது போலும் எழில் வானம் நோக்கி
துடிப்பது போலும் உயிர்

##19

ஆலி விருப்பு-உற்று அகவி புறவு-எல்லாம்
பீலி பரப்பி மயில் ஆல சூலி
விரிகுவது-போலும் இ-க்-கார் அதிர ஆவி-
உருகுவது போலும் எனக்கு

##20

இனத்த அருங்-கலை பொங்க புனத்த
கொடி மயங்கு முல்லை தளிர்ப்ப இடி மயங்கி
யான்-உம் அவர்-உம் வருந்த சிறு-மாலே
தான்-உம் புயல்-உம் வரும்

##21

காரிகை-வாட த் துறந்தார்-உம் வாரா-முன்
கார்-க்-கொடி முல்லை-எயிறு-ஈன கார்-ஓடு
உடன்பட்டு வந்து அலைக்கும் மாலே-க்கு-ஓ எம்மின்
மடம்-பட்டு வாழ்கிற்பார் இல்

##22

கொன்றை க் குழல் ஊதி க் கோவலர்-பின் நிரைத்து
கன்று அமர் ஆயம் புகுதர இன்று
வழங்கிய-வந்தன்று மாலை யாம் காண
முழங்கி வில்-கோலிற்று-வான்

##23

தேரை த் தழங்-குரல் தார் மணி வாய் அதிர்ப்ப
ஆர்-கலி-வானம் பெயல்-தொடங்கி கார் கொள
இன்று ஆற்ற வாரா-விடுவார்-கொல் காதலர்
ஒன்றலும் நில்லா வளை

##24

கல்-ஏர்-புறவு-இல் கவினி புதல்-மிசை
முல்லை தளவு-ஒடு போது அவிழ எல்லி
அலைவு-அற்று-விட்டன்று வானம்-உம் உண்கண்-
முலை-வற்று-விட்டன்று-நீர்

##25

...

##26

...

##27

கார்ப்பு-உடை-ப்-பாண்டில் கமழ புறவு-எல்லாம்
ஆர்ப்பு-ஒடு இன-வண்டு இமிர்ந்து ஆட நீர்த்து-அன்றி
ஒன்றது அலக்கும் சிறு-மாலை மால்-உழந்து
நின்றக-நின்றது-நீர்

##28

குருந்து அலை வான்-பதலை சூடி ச் சுரும்பு ஆர்ப்பு
ஆயன் புகுதரும்-போழ்து-இன்-ஆன் ஆயிழாய்
பின்னொடு நின்று ... படு மழை கொ...ல்
என்னொடு-பட்ட-வகை

##29

எழுத்து-உடை-க்-கல் நிரைக்க வாயில் விழு த் தொடை
அ-ம்-மாறு அலைக்கும் சுரம் நிரைத்து அ-ம்-மா-ப்-
பெருந்-தகு-தாளாண்மை-க்கு ஏற்க அரும்-பொருள்-
ஆகும் அவர்-காதல்-அவா

##30

வில்-உழுது-உண்பார் கடுகி அதர் அலைக்கும்
கல் சூழ் பதுக்கை ஆர் அத்தத்து இறப்பார்-கொல்
மெல்-இயல் கண்ணோட்டம்-இன்றி பொருள்-கு இவர்ந்து
நில்லாத உள்ளத்தவர்

##31

பேழ்-வாய்-இரும்-புலி குஞ்சரம் கோள் பிழைத்து ப்
பாழ்-ஊர்-ப்-பொதியில் புகா ப் பார்க்கும் ஆர்-இடை
சூழா ப் பொருள்-நசை-க்-கண் சென்றோர் அருள் நினைந்து
வாழ்தி-ஓ மற்று என்-உயிர்

##32

நீர்-இல்-அருஞ்-சுரத்து ஆமான்-இனம் வழங்கும்
ஆர்-இடை அத்தம் இறப்பார்-கொல் ஆயிழாய்
நாண்-இன்-ஐ நீக்கி உயிர்-ஓடு-உடன்-சென்று
காண புணர்ப்பது-கொல் நெஞ்சு

##33

பொறி கிளர் சேவல் வரி-மரல் குத்த
நெறி தூர் அருஞ்-சுரம் நாம் உன்னி அறிவிட்டு
அலர்-மொழி ச் சென்ற கொடி-அக-நாட்ட
வலன்-உயர்ந்து-தோன்றும் மலை

##34

பீர்-இவர்-கூரை மறு-மனை ச் சேர்ந்து அல்கி
கூர்-உகிர்-எண்கு-இன் இருங்-கிளை கண்படுக்கும்
நீர் இல் அருஞ்-சுரம் முன்னி அறியார்-கொல்
ஈரம் இல் நெஞ்சினவர்

##35

சூரல் புறவு-இன் அணில் பிளிற்றும் சூழ் படப்பை
ஊர் கெழு சேவல் இதல்-ஒடு போர் திளைக்கும்
தேர்-ஒடு கானம் தெருள்-இலார் செல்வார்-கொல்
ஊர்-இடு-கவ்வை ஒழித்து

##36

முள்-உடை-முங்கில் பிணங்கிய சூழ் படப்பை
புள்ளி வெருகு தன்-குட்டி-க்கு இரை பார்க்கும்
கள்ளர் வழங்கும் சுரம் என்பர் காதலர்-
உள்ளம் படர்ந்த நெறி

##37

பொரி-புற-ஓமை ப் புகர் படு நீழல்
வரி-நுதல்-யானை பிடி-ஒடு உறங்கும்
எரி மயங்கு கானம் செலவு உறைப்ப நில்லா
அரி-மயங்கு-உண்கண்-உள் நீர்

##38

கோள் வல் ... வய-மா க் குழுமும்
தாள் வீ பதுக்கைய கானம் இறந்தார்-கொல்
ஆள்வினை-இன் ஆற்ற அகன்றவா நன்று உணரா
மீளி கொள் மொய்ம்பினவர்

##39

கொடுவரி பாய த் துணை இழந்து அஞ்சி
கடு-உணங்கு பாறை க் கடவு-தெவுட்டும்
நெடு-வரை-அத்தம் இறப்பர்-கொல் கோள்-மா ப்
படு-பகை பார்க்கும் சுரம்

##40

மன்ற முது-மரத்து-ஆந்தை சூரல் இயம்ப
குன்றகம் நண்ணி குறும்பு இறந்து சென்றவர்

உள்ளிய-தன்மையர் போலும் அடுத்து-அடுத்து
ஒள்ளிய-தும்மல் வரும்

##41

பூங்கண்-இடம்-ஆடும் கனவு-உம் திருந்தின
ஓங்கிய-குன்றம் இறந்தார்-ஐ யாம் நினைப்ப
வீங்கிய மென்-தோள் கவினி ப் பிணி தீர
பாங்கத்து-ப்-பல்லி-படும்

##42

ஒல்லோம் என்று ஏங்கி உயங்கி-இருப்ப-வ-ஓ
கல்-இவர்-அத்தம் அரி-பெய்-சிலம்பு ஒலிப்ப க்
கொல்-களிறு-அன்னான்-பின் செல்லும்-கொல் என்-பேதை
மெல்-விரல் சேப்ப நடந்து

##43

ஆற்றல்-உடையன் அரும்-பொறி-நல்-ஊரன்
மேற்று-ச்-சிறு-தாய-காய்வு அஞ்சி போற்று-உருவிக்
கட்டக-முத்து-இன் புதல்வன்-ஐ மார்பு-இன்-மேல்
பட்டம் சிதைப்ப வரும்

##44

அகன்-பணை-ஊரன்-ஐ த் தாமம் பிணித்தது
இகன்மை கருதி இருப்பல் முகன்-அமரா
ஏதில்-மகளிர்-ஐ நோவது எவன்-கொலோ
பேதைமை கண்டு ஒழுகுவார்

##45

போத்து-இல்-கமுத்து-இன் புதல்வன் உண ச் சான்றான்
முத்தேம்-இனி-யாம் வரு-முலையார்-சேரி-உள்

நீத்து நீர் ஊன-வாய்-ப்-பாண நீ போய் மொழி
கூத்து-ஆடி உண்ணினும்-உண்

##46

உழலை முருக்கிய செந்-நோக்கு-எருமை
பழனம் படிந்து செய் மாந்தி நிழல் வதியும்
தண்-துறை-ஊரன் மலர்-அன்ன-மார்பு உற
பெண்டிர்-க்கு உரை பாண உய்த்து

##47

தேம் கமழ் பொய்கை அக-வயல் ஊரன்-ஐ ப்
பூங்கண்-புதல்வன் மிதித்து-உழக்க ஈங்கு த்
தளர்-முலை பாராட்டி என்னுடைய-பாவை
வளர்-முலை-க்-கண் ஞெழுக்குவார்

##48

பேதை புகலை புதல்வன் துணை ச் சான்றோன்
ஓதை மலி மகிழ்நன்-கு யாஅம் எவன்-செய்தும்
பூ ஆர் குழல் கூந்தல் பொன்-அன்றார்-சேரி-உள்
ஓவாது செல் பாண நீ

##49

யாணர்-நல்-ஊரன் திறம் கிளப்பல் என்னுடைய-
பாண இருக்க அது களை நாண்-உடையான்
தன்-உற்ற-எல்லாம் இருக்க இரும்-பாண
நின்-உற்றது-உண்டேல் உரை

##50

ஓள்-இதழ்-த்-தாமரை ப் போது உறமும் ஊரன்-ஐ
உள்ளம் கொண்டு உள்ளான் என்று யார்-க்கு உரைக்கோ
ஓள்ளிழாய்
அச்சு-ப்-பணி-மொழி உண்டேன்-ஓ மேல்-நாள் ஓர்-
பொய்-ச்-சூள் என அறியாதேன்

##51

பேதையர் என்று தமர்-ஐ ச் செறுப-வ்-ஓ
போது உறழ் தாமரை-க்-கண் ஊரன்-ஐ நேர்-ஐக்கி
வாய்-முடி-இட்டும்-இருப்ப-வ்-ஓ மாணிழாய்
நோவது-என் மார்பு அறியும் இன்று

##52

காதல்-இன் தீர க் கழிய முயங்கன்மின்
ஓதம் துவன்றும் ஒலி புனல் ஊரன்-ஐ ப்
பேதை ப் பட்டு ஏங்கன்மின் நீயிர்-உம் எண்-இலா-
ஆசை ஒழிய உரைத்து

##53

உள்-நாட்டம் சான்றவர் தந்த நசை இற்று என்று
எண்ணார்-க்கு க் கண்ணோட்டம் தீர்க்குதும் என்று எண்ணி
வழிபாடு கொள்ளும் வள-வயல்-ஊரன்
பழி-பாடு நின்-மேலது

##54

உண் துறை ப் பொய்கை வராஅல்-இனம் இரியும்
தண்-துறை-ஊர தகுவது-ஓ ஒண்டொடி-ஐ ப்
பாராய் மனை துறந்து அ-ச-சேரி ச் செல்வதனை
ஊராண்மை-ஆக்கி-க்-கொளல்

##55

பொய்கை-நல்-ஊரன் திறம் கிளத்தல் என்னுடைய-
எவ்வம் எனினும் எழுந்தீக வைகல்
மறு-இல்-பொலந்தொடி வீசும் அலற்றும்
சிறுவன்-உடையேன் துணை

##56

வள-வயல்-ஊரன் மருள்-உரை-க்கு மாதர்
வளைஇய-சக்கரத்து-ஆழி கொளை பிழையாது
ஒன்று-இடை-இட்டு வரும்-ஏல் நின்-வாழ்நாள்-கள்
ஒன்றி அனைத்தும் உளேன்

##57

ஒழுகு திரை க் கரை வான்-குருகு-இன் தூவி
உழிதரும் ஊதை எடுக்கும் துறைவன்-ஐ ப்
பேதையான் என்று உணரும் நெஞ்சம் இனிது உண்மை
ஊதியம்-அன்று-ஓ உயிர்-க்கு

##58

என்னை-கொல் தோழி அவர்-கண்-உம் நங்கு-இல்லை
அன்னை-முகன்-உம் அது-ஆகும் பொன் அலர்
புன்னை-அம்-பூங்-கானல்-சேர்ப்பன்-ஐ தக்க-தேர்
நின்-அல்லது-இல் என்று உரை

##59

இடு மணல் எக்கர் அகன் கானல் சேர்ப்பன்
கடு-மான் மணி அரவம் என்று கொடுங்-குழை
புள் அரவம் கேட்டு ப் பெயர்ந்தாள் சிறு-குடியர்
உள்-அரவம் நாணுவர் என்று

##60

மணி-நிற-நெய்தல் இருங்-கழி-ச்-சேர்ப்பன்
அணி நலம் உண்டு அகன்றான் என்-கொல் எம்-போல்
தணி மணல் எக்கர்-மேல் ஓதம் பெயர
துணி முந்நீர் துஞ்சாதது

##61

கண்-திரள்-முத்தம் பயக்கும் இரு-முந்நீர் ப்
பண்டம்-கொள்-நாவாய் வழங்கும் துறைவன்-ஐ
முண்டக-க்-கானல்-உள் கண்டேன் என த் தெளிந்தேன்
நின்ற-உணர்வு-இலாதேன்

##62

அடும்பு-இவர்-எக்கர் அலவன் வழங்கும்
கொடுங்-கழி-ச-சேர்ப்பன் அருளான் என த் தெளிந்து
கள்ள-மனத்தான் அயல்-நெறி ச் செல்லும்-கொல்
நல்-வளை சோர நடந்து

##63

கள் நறு-நெய்தல் கமழும் கொடுங்-கழி-த்-
தண்-அம்-துறைவன்-ஓ தன்-இலன் ஆயிழாய்
வள்-நகை-ப்-பட்டதனை ஆண்மை என க் கருதி
பண் அமை த் தேர்-மேல் வரும்

##64

தெள்-நீர் இருங்-கழி வேண்டும்-இரை-மாந்தி
பெண்ணை-மேல் சேக்கும் வணர்-வாய் ப் புணர் அன்றில்
தண்-அம்-துறைவன்-கு உரையாய் மடமொழி
வண்ணம் தா என்று தொடுத்து

##65

எறி சுறு க் குப்பை இனம் கலக்க த் தாக்கும்
எறி திரை ச் சேர்ப்பன் கொடுமை அறியா-கொல்
கானகம் நண்ணி அருள்-அற்றிட-க்-கண்டும்
கானல்-உள் வாழும் குருகு

##66

நுண்-ஞாண்-வலை-இன் பரதவர் போத்தந்த
பல்-மீன் உணங்கல் கவரும் துறைவன்-ஐ க்
கண்-இன்-ஆல் காண அமையும்-கொல் என்-தோழி
வண்ணம் தா என்கம் தொடுத்து

##67

இவர்-திரை நீக்கியிட்டு எக்கர்-மணல்-மேல்
கவர்-கால்-அலவன் தன்-பெடை-ஓடு
தவழும் இருங்-கழி-ச்-சேர்ப்ப என்-தோழி
படர் பசலை பாயின்று தோள்

##68

சிறு-மீன் கவுள் கொண்ட செந்-தூவி-நாராய்
இறு-மென்-குரல நின்-பிள்ளைகட்கு-ஏ ஆகி
நெறி-னீர் இருங்-கழி-ச்-சேர்ப்பன் அகன்ற
நெறி அறிதி மீன்-தபு-நீ

##69

...

##70

...